

LISTY Z AURA – PONTU

4/2015

zima

Obsah:

Vážení přátelé.....	3
Kontakty.....	4
Česká a slovenská dramatika.....	5
Dodo Gombár Jakub Zindulka	Pavel Hnilička
Nové překlady.....	7
Anglicky psaná dramatika Hawdon - Fahrner Hall – P.Dominik McNeil – P.Dominik	Gordon/Willis – Fahrner Skinner(ová) - Zelenková
Německy psaná dramatika Lotz - Štědroň Mayenburg - Kotrouš	Glattauer - Heger
A další... Medvědév - Magdová	Brunn - Pošta
Hry, které je po dohodě možno získat jen za tantiémy.....	12
Nepřeložené texty.....	13
Anglicky psaná dramatika Benfield Karam Ziegler(ová) Grimm Taylor Ridley Riml(ová) Ludwig	Jones Murray-Smith(ová) Baker(ová) Pendleton Macmillan Hutchinson Washburn(ová)
Německy psaná dramatika Schimmelpfennig Jelinek(ová) Vögel Kricheldorf(ová)	Schmalz Vilar(ová) Heilmann
A další... Gedeon/Abrahamsson (Švédsko) Levin (Izrael)	Karlsson (Švédsko) Blom(ová) (Švédsko)

Vážení a milí přátelé,

připravili jsme pro Vás **zimní** čtení - další **Listy z Aura-Pontu** s nabídkou aktuálních textů za poslední období.

Kromě tuzemských novinek a nových překladů naleznete v nabídce i zatím nepřeložené novinky zejména anglosaské a německojazyčné oblasti, ale i z jiných zemí.

Aktuální číslo **Listů z Aura-Pontu** je vždy k nahlédnutí na našem webu (www.aura-pont.cz), včetně aktuálních [Novinek z Aura-Pontu](#), kde se dozvíte o dalším dění v naší agentuře. Máte-li zájem o starší čísla Listů, [napište nám](#) a my Vám je zašleme elektronicky či poštou. Jejich obsah průběžně ukládáme do naší internetové [Rukověti dramaturga](#), kde je k dispozici úplný přehled nabízených textů. Nyní v ní naleznete informace o **více než 5000 textech původních českých a slovenských her, překladů i textů zahraničních autorů v originále, aktualizace databáze probíhá průběžně.**

Připomínáme, že Vaším zájmům vycházíme vstříc dalšími službami:

- na požádání Vám zašleme text námi zastoupených autorů a překladatelů,
- rozhodnete-li se některý z nich inscenovat, získáme pro Vás souhlas autora,
- vystavíme provozovací smlouvu.

Rovněž Vám texty zahraničních autorů (nabízené i Vámi vyžádané):

- obstaráme,
- v případě Vašeho zájmu doporučíme překladatele, dojednáme smlouvu se zahraniční agenturou,
- dojde-li k provozování, je naší odměnou provize z autorských honorářů,
- nedojde-li k provozování, vyúčtujeme Vám předem dohodnuté vynaložené náklady.

Díky našim bohatým zkušenostem a kontaktům v zahraničí Vám můžeme nabídnout **vyřízení práv k provozování děl** autorů z mnoha zemí celého světa:

vlámské části Belgie,	Maďarska,	Rumunská,	Srbska,
Bulharska,	Německa,	Ruska,	Švýcarska,
Holandska,	Polska,	Skandinávie a Pobaltí	USA,
Chorvatska,	Rakouska,	Slovinska,	Velká Británie a Irsko

a mnoha dalších (kromě Francie, Itálie a Španělska, kde jsou v současné době tamní monopolní agentury vázány exkluzivními smlouvami).

Můžete nás však kontaktovat i v případě, kdy si nejste jisti, kam se obrátit.

Vždy Vám alespoň poradíme.

Rádi Vám taktéž pomůžeme při výběru titulu, vhodného právě pro Vás. Vaše případné jednodušší dotazy zodpovíme telefonicky, složitější pak písemně.

Naše [produkční oddělení](#) Vám v případě potřeby pomůže při výběru interpretů. Dále Vám můžeme doporučit například režiséra, choreografa, případně výtvarníka nebo autora hudby.

Těšíme se na Vaše reakce.

Michal Kotrouš, Michal Zahálka

Kontakty

VEDENÍ AGENTURY:

Petra Marková, výkonná ředitelka – tel.: 251 554 938, petra.markova@aura-pont.cz

DIVADELNÍ ODDĚLENÍ:

Petra Marková, vedoucí – tel.: 731 184 896, petra.markova@aura-pont.cz

Texty a agentáž

Michal Kotrouš – tel.: 603 265 067, michal.kotrous@aura-pont.cz

Michal Zahálka – tel.: 702 044 531, michal.zahalka@aura-pont.cz

Zahraniční práva

Anna Pýchová – tel.: 739 652 531, anna.pychova@aura-pont.cz

FINANČNÍ ODDĚLENÍ:

Martin Chramosil – tel.: 603 195 199, martin.chramosil@aura-pont.cz

Markéta Kotrbová – tel.: 731 555 949, marketa.kotrbova@aura-pont.cz

Hana Ondřichová – tel.: 731 520 528, hana.ondrichova@aura-pont.cz

PRODUKČNÍ ODDĚLENÍ:

Jiří Havel – tel.: 603 466 399, jiri.havel@aura-pont.cz

Markéta Mayerová – tel.: 602 644 630, marketa.mayerova@aura-pont.cz

SEKRETARIÁT:

Lucie Štěpánová – tel.: 251 554 938, 251 553 992, lucie.stepanova@aura-pont.cz

Najdete nás na adrese:

Veslařský ostrov 62

147 00 Praha 4 - Podolí

tel. ústředna: 251 554 938

e-mail: aura-pont@aura-pont.cz

www.aura-pont.cz

Česká a slovenská dramatika

Dodo Gombár

PENIAZE

6 m, 5 ž

Hra postupně spřádá dohromady vlákna osudů jednotlivých postav, aby je v dramatickém finále nechala mluvit rychle jednu přes druhou na jednom místě, v prostředí sálu banky. Jednotlivé obrazy jsou chronologicky zpřeházené, aby se postupně vynořovaly příběhy, jež mají společné téma peníze. Dvojice věčně zkoušených lůzrů se rozhodne za asistence svého šéfa – hochštaplera přepadnout banku, z ciziny se navrátilší syn začne opět bydlet se starostlivou matkou a je platonicky zamilovaný do úřednice banky, kde pracuje jako ostraha. Mladší partnerka a o hodně starší partner se těsně před svou svatbou rozejdou, partner již byl vyřizovat v bance novomanželskou půjčku. Muž hraje na harmoniku v pasáži u banky, oblíbí si ho matka syna. A nakonec dojde v přepadené bance k chaotické střelbě...

Vítězný text Anonymní dramatické soutěže 2015, která vzešla z Cen Alfréda Radoka.

Jakub Zindulka

SEXEM KE ŠTĚSTÍ

2 m, 2 ž

komedie

Ochladly vaše vztahy? Obráťte se na odborníci! Zkuste sexcoaching!

Stella je ve svých šedesáti letech skutečnou odbornicí na oživení intimních manželských hrátek. Proto se na ni obrátí stárnoucí Norbert, který není spokojen s intimním soužitím se svou mladší manželkou Hedvikou. Norbert a Stella si jsou evidentně sympatičtí. Stellin o deset let mladší manžel Robert, značně unavený neustálými experimenty své partnerky, si najde někoho mladšího. Jeho milenka Hedvika je ovšem shodou okolností manželkou Norberta. A tak se terapeutická sezení poněkud vymykají kontrole...

Pavel Hnilička

ANTIDEPRESIVUM

5 m, 4 ž (možnost zdvojení postav)

tragikomedie o depresi

Hra o tom, že je lepší být jednoduchý. Hlavním hrdinou příběhu je třicetiletý Karel, jenž se neúspěšně pokusil zabít. Dostane se na psychiatrii, k psychoterapeutovi, ten mu řekne, aby méně přemýšlel. Něco na tom bude, protože Karlovo kamarádi jsou burani, kterým stačí pivo a fotbal, zato jsou šťastní. Zato Karel čte, chodí do divadla, nad vším přemýšlí a je smutný. Navíc má malé sebevědomí a tak má velký problém oslovit ženy. Už půl roku jezdí z práce autobusem, kde si sedá za dívku, do níž je tajně zamilovaný a nikdy jí nedokáže oslovit. Jen jí pozoruje a nejraději by ji pohladil po vlasech, jež voní heřmánkem.

Karel má navíc dost problematický vztah s rodiči. Rodiče se řídí se podle toho, co píše bulvár, koukají na nekonečné seriály a celá jejich domácnost se točí kolem psa, kterého pojmenovali po Zdeňku Troškovi. Karel jim nerozumí a oni zase jemu. Nechápu, co to je deprese, berou ji jako lenost. Přesto je má Karel rád, hlavně s otcem se poslední dobou sblíží.

Karel začne chodit na schůzky přes internetovou seznamku, stýká se s ostatními pacienty se stejnou diagnózou. Jeho nudný a nešťastný život se však stále točí v kruhu psychiatr - buranští kamarádi v hospodě - rodiče se stupidními názory - práce v bance - večerní jízdy domu autobusem, kde jezdí i dívka. Po nedorozumění v práci dostává Karel výpověď, v ten den navíc umře na infarkt jeho otec. Karel se opět dostává do hluboké deprese. Je na dně a přemýšlí, že

zase vyleze na skálu, smutek ho sblíží s matkou. Ten den, když už nemá co ztratit, osloví dívku v autobuse. Ta jeho pozvání na kávu přijímá. Oba si rozumí a jejich vycházka končí tam, kde příběh začal - na skále nad městem. Tentokrát však Karel necítí smrad města, cítí vůni heřmánku...

Romantická tragikomedie s humorem popisuje všednodenní životní strasti a končí happy endem. S nadhledem konstatuje, že i když je člověk na dně, nikdy se nesmí vzdát - může přijít někdo nebo něco, co život změní o 180 stupňů.

Nové překlady

Anglicky psaná dramatika

Robin Hawdon (Velká Británie)
ŘADÍ JAKO TAJFUN (VOLCANIC ERUPTIONS)
přeložil **Martin Fahrner**

6 m, 2 ž

komedie

Slavná herecká dvojice Rachel a John Dudleyovi mají manželství plné hysterických scén, rozchodů a návratů. Nezávisle na sobě a samozřejmě bez vědomí toho druhého se oba, se svými novými milenci, vydají strávit příjemný víkend ve venkovském hotýlku, kam kdysi jezdili spolu. Francouzský hoteliér Pierre Laroche (statečně, ale zcela marně zápasící s angličtinou), který už párkrát nájezd manželů Dudleyových zažil, se rozhodne udělat cokoli, aby se ti dva nepotkali a tentokrát k žádnému výbuchu nedošlo. Do hotelu se totiž chystá kritik ze samotných Timesů, Pierrova životní šance.

Hawdon ví, jak rozjet skvělou frašku a jak tempo neustále přiživovat novými a novými drobnými zvraty. Dveře se netrhnou, hosté jsou buď zamknutí v pokojích, nebo zatarasení na toaletách, na zahradě nebo v restauraci. Hrozící odhalení hasí nemožný personál hotelu kbelíkem plným ledu, takže půl osazenstva hotelu se neustále převléká, až nemá co na sebe. Hoteliér situaci průběžně komentuje, pyšný, jak ovládl cizí jazyk, neustále ale zaměňuje výrazy. Johna Dudleyho Pierre vydává za popeláře, Racheliina milence, za nerudného novináře a číšník je pravým novinářem považován za zdegenerovaného francouzského šlechtice. Hoteliér si dokonce vymyslí neexistujícího patrona šilenců, jehož svátek se dnes slaví, a proto je všechno hlavou vzhůru.

Přes veškerou námahu se Rachel a John stejně nakonec setkají a k hoteliérovu údivu se nepoperou jako obvykle, ale padnou si náručí a své milence, ruského milionáře a hollywoodskou hvězdičku, dají bez výčitek dohromady. To už ovšem nevydrží nervy těžce zkoušeného Pierra, všechny vyhodí, vynadá manželce a jako tečku za svou zkaženou kariérou vlepí kritikovi do obličeje talíř s jeho večeří.

Lee Hall (Velká Británie)
MALÍŘI ZE ŠACHTY (PITMEN PAINTERS)
přeložil **Pavel Dominik**

7 m, 2 ž

Autorem hry, inspirované knihou Williama Feavera, je Lee Hall, který proslul zejména jako libretista slavného muzikálu Eltona Johna *Billy Elliot*. I zde se dramatik vrací k tématu umění a jeho úlohy v životě jednotlivce i společnosti. Tentokrát vychází z historické, dodnes fascinující skutečnosti: Několik severoanglických havířů, jeden nezaměstnaný a jeden zubní technik se v roce 1934 sešlo víceméně náhodou na odborářském večerním kursu „vnímání umění“. Komunikace mezi nimi a vedoucím jejich kurzu, profesorem z Newcastle, je zpočátku krajně obtížná. Naštěstí dostane profesor Lyon spásný nápad a přiměje své nové žáky vyzkoušet si výtvarné vlohy v praxi. Jejich pokusy jsou překvapivě zajímavé a vzrušené diskuse nad nimi i při občasné komice stále hlubší.

Za několik let se z původně nesourodé party proletářů stane výtvarná skupina – Ashington Group – jejíž dílo je přijímáno vážně kritikou, vystavováno v prestižních galeriích a ocitá se ve významných sbírkách. Po celou dobu její existence však členové Ashington Group dál

dennodenně fárají na svých šachtách. Nejdramatičtější momentem hry je dilema jednoho z nich – Olivera Kilbourn – jemuž bohatá mecenáška nabídne rentu, která by mu umožnila věnovat se výlučně malování. Oliver se rozhodne tomuto pokušení odolat, protože cítí, že ve skupině bude paradoxně svobodnější.

Prostřednictvím hrdinů zkoumá Hall pojmy jako solidarita, sebepoznávací význam umění či míra kulturnosti „pracující třídy“. Hra, která nepostrádá komediální momenty (když například havíři, v jejichž prostředí přežívá viktoriánská pruderie, vyženou ze svého kurzu obnažující se modelku), provokuje k vážnému zamyšlení (a nostalgii) nad tím, jak se s měnícím světem proměnil i masový vkus a morálka.

Hra získala v nastudování londýnského Národního divadla již několik cen deníku **Evening Standard** a sklidily nadšení britské divadelní kritiky. Premiéra na Broadwayi proběhla v roce 2010. Hra u nás vyšla knižně v nakladatelství Pistorius & Olšanská v roce 2014.

Timothy McNeil (USA)

ŠLOMŮV SOUMRAK (TWILIGHT OF SCHLOMO)

přeložil Pavel Dominik

3 m, 2 ž

černá komedie

Protagonistou hry je Richard, bývalý stand-up komik se slabostí pro návykové látky, která ho přes slibný počátek kariéry nasměrovala do nevzhledné garsonky v nepříteliš oslnivé čtvrti Los Angeles, za jejímiž tenkými stěnami žijí další trosečníci „amerického snu“. Richardův životní stereotyp, sestávající z pití, kouření marihuany, sázení na fotbal a víceméně čistě sexuálních vztahů, naruší neočekávaný příjezd jeho neovlastní dcery RFK, který mu bolestně zpřítomní lásku k její matce, královně striptérek a alkoholičce, jeho židovské kořeny a především otázku po smyly vlastní existence...

Téma osamělosti s boje se zlem vnitřním i vnějším je zde podáváno s velmi černým humorem, spočívajícím především v ironii a brilantní práci s vulgarsimy – text je tak zároveň poctou žánru stand-up comedy.

Hra měla premiéru 11.1.2014 v The Elephant Space Theatre v Los Angeles. U nás vyšla knižně v nakladatelství Pistorius & Olšanská v roce 2015.

Richard Gordon, Ted Willis (Velká Británie)

DOKTOR V DOMĚ (DOCTOR IN THE HOUSE)

přeložil Martin Fahrner

5 m, 4 ž

dramatizace / komedie

Na motivy slavného stejnojmenného humoristického románu (1951) Richarda Gordona (1921), stejně slavného ve filmové verzi (1954) a jako televizní seriál (1969-70) napsal Ted Willis zbrusu novou divadelní adaptaci (2012).

Simon Sparrow, syn chudého venkovského lékaře, se díky přímluvě svého strýce, věhlasného chirurga Sira Lancelota Spratta, dostane na univerzitní kliniku St.Swithin's – a do studentského bytu, který sdílí s věčnými studenty Tonym a Johnem. Kromě lékařského vzdělání se mu tak dostává i školy života, když ho tito repetenti a ragbisté zasvěcují do tajů randění a sexu. Při Simonově smůle se ze sestry Janet, se kterou se přitom zaplete, vyklube neteř obávané vrchní sestry. Simon se stane jejím štvancem – vrchní sestra má o budoucnosti Janetina rádobymanžela zcela přesné představy, které neváhá okamžitě uvést v život. Aby Simona dostali ze spárů tohoto monstra, z improvizují jeho spolubydlící komedii, v níž nezanedbatelnou roli přijme nakonec i Sir Lancelot.

Divadelní verze *Doktora v domě* měla premiéru v zájezdové produkci 20. března 2012.

Penelope Skinner(ová) (Velká Británie)
ZA ZVUKŮ DEŠTĚ (THE SOUND OF HEAVY RAIN)
přeložila **Magdaléna Zelenková**
2 m, 2 ž

Hra mladé britské dramatičky začíná situací jako vystřiženou z detektivek americké drsné školy: Soukromého detektiva vyhledá v jeho upadající kanceláři dívka v nesnázích. Maggie Brownová, povoláním sekretářka, postrádá svoji spolubydlící Foxie, a to přesně od večera, kdy sama oznámila své zasnoubení. Mnoho o dívce neví, jen to, že se živila jako zpěvačka v nočním klubu v Soho. Detektiv Dabrowski, který má problémy s alkoholem a v jeho snových představách se zmizelá dívka objevuje v podobě jeho bývalé přítelkyně Lou, zjistí, že Foxie O'Hara z inkriminovaného klubu zmizela rovněž v den, kdy ji pohřešila Maggie. Z kamerového záznamu usoudí, že její zmizení má na svědomí muž jménem Graham, který se posléze objeví i v Maggiině bytě – aby tam zamezl stopy? K Dabrowského překvapení však tvrdí, že Foxie žije, jen změnila působiště. A detektiv skutečně uvidí večer Foxie, živou a zdravou v jiném nočním klubu. A Foxie mu pak předloží svoji verzi příběhu, v níž nechybí Maggiin bohatý snoubenec, jeho averze vůči Foxie a Foxiino tajemství, které musí před Maggií zůstat skryto... Příběh, v němž si nikdo není zcela jist identitou druhých, ale ani svou vlastní, završuje setkání Dabrowského se skutečnou Lou, která se alespoň v jeho případě pokusí učinit konec všem iluzím.

Hra měla premiéru v listopadu 2011 jako součást sezóny sdružení Paines Plough v Roundabout Theatre v Sheffieldu a v roce 2012 měla první turné po Británii.

Německy psaná dramatika

Wolfram Lotz (Německo)
SMĚŠNÁ TEMNOTA (DIE LÄCHERLICHE FINSTERNIS)
přeložil **Petr Štědroň**

5 m (variabilní obsazení, několik postav nejrůznějších charakterů)
nejen rozhlasová hra

Skurilní, ironická, zároveň smutná hra sestávající především z monologických vyprávění různých postav. Somálský pirát žádá u hamburského soudu o porozumění za to, že přepadl nákladní loď MS Taipan. Přitom oplakává ztrátu svého přítele, piráta Tofdaua...

Vrchní rotmistr Pellner a svobodník Dorsch zajíždějí na svém člunu hlouběji a hlouběji do pralesů Afghánistánu. Mají rozkaz zlikvidovat jednoho psychicky vyšinutého podplukovníka. Cesta vede do stále více bláznivě bujivého světa, v níž jsou nerozlučně spojeny koloniální minulost a nekoloniální realita. Stále více se vzdalují tzv. civilizaci, vstříc divočině a temnotě.

Jakmile se do příběhu vrátí nečekaně pirát Tofdau a žádá v temnotě o pomoc, Pellner ho zastřelí. Protože v tomto vyprávění není místa pro cizí...

Hra popisuje naši neschopnost skutečně porozumět cizímu – šedi vzdálené války, jiné kultuře, jiným lidem a v neposlední řadě i sami sobě.

Inscenace vídeňského Burgtheateru v režii Dušana D. Pařízka získala v roce 2015 ocenění kritiků časopisu Theater heute za **nejlepší německou inscenaci roku 2015**.

Marius von Mayenburg (Německo)

ŽIVÝ OBRAZ (STÜCK PLASTIK)

přeložil Michal Kotrouš

3 m, 2 ž

černá groteska

Hlavním protagonistou této jedovaté grotesky je vystresovaný, přepracovaný manželský pár – ona je asistentka bláznivého konceptuálního umělce, on je deprimovaný lékař, který si chce vyléčit své zakomplexované ego jako lékař bez hranic, v oblastech postižených ebolou, aby se mu podařilo získat zpět respekt a obdiv své ženy. Na jejich syna začíná útočit puberta a skrývá se před světem v dámském oblečení...

Celkový stres a hustou atmosféru v rodině má vyřešit angažmá uklízečky Jessiky, která se má starat o domácnost i o syna. Brzy se z ní však stává hromosvod na všechny problémy, praktické i vykonstruované - se vším se jí svěřují, vše s ní řeší. Pro manželčina šéfa, angažovaného umělce se služka dokonce stává femme fatale – má jako performerka vévodit jeho živé instalaci kritizující kapitalismus, přičemž by před diváky i nadále uklízela zaneřáděná místa, aby upozornila na zbytečné plýtvání a konzumní styl života. Hranice ponížení nejsou ostré – jde konec konců o angažované umění. Málomluvná Jessica, která si chce jenom hledět za peníze své práce a mindráky ostatních neřešit, je psychicky šikanována stále více, až jednoho dne uvaří a všem naservíruje výživnou polévku, po níž všichni ztratí vědomí či usnou – konečně je klid, nikdo netušil, co je Jessica opravdu zač.

Groteskní karikatura klasické frašky, v níž se spirála absurdit, podobně jako např. v Mayenburgově *Perplexu*, žene ještě o něco výš než u svých předchůdců. Nepřehlédnutelný je vliv Edwarda Albeeho, Yasminy Rezy či Harolda Pintera. Premiéra divácky úspěšné inscenace proběhla v rámci přehlídky F.I.N.D. v dubnu 2015 v berlínské Schaubühne a v autorově režii.

Daniel Glattauer (Rakousko)

ZÁZRAČNÉ CVIČENÍ (DIE WUNDERÜBUNG)

přeložila Katarina Heger

2 m, 1 ž

komorní tragikomedie

On a Ona se rozhodli jít společně k psychoterapeutovi, už jim to spolu nefunguje. Jsou zajedno pouze v tom, že půjdou každý svou cestou. Terapeut okamžitě rozpozná, že se jedná o pár v pokročilé „bojové fázi“, ve všem jdou proti sobě. Avšak při jakékoli polemice či hádce fungují jako skvěle sehraný tým a nezůstávají si nic dlužní.

Přitom jejich příběh začal tak pěkně – láska na první pohled, navíc pod vodou, při potápění v Egyptě, navzájem si v neoprénech přišli sexy. Po čtrnácti letech je všechno dávno pryč. Kam ty všechny city a pocity jenom přišly?

Terapeut doporučí oběma na základě diagnózy „těžkého partnerského napětí“ speciální cvičení – mají si představit zázrak, že se jednoho rána probudí a vše bude opět v pořádku. To moc nepomůže, naopak představa navráťivšího se štěstí dráždí oba ještě víc. Ani výměna rolí nepomáhá – On má mluvit jako Ona a naopak, ovšem vulgarismy znějí i poté z druhých úst stejně hanlivě. Ani pěstní souboje k ničemu nevedou. Jsou Joana a Valentin opravdu beznadějný pár? Nebo v kousavých komentářích na účet toho druhého nenápadně klíčí květy ještě ne zcela ztracené lásky?

Obrat nastává poté, co je terapeut po jednom telefonátu zcela rozrušený - opouští ho po osmnácti letech manželka. On a Ona se mu snaží pomoci, čímž se role poněkud obracejí...

Autor ukazuje v této jízlivé komedii manželský pár, jenž má lepší časy za sebou, všední dny, děti a starosti je navzájem odcizily. Brilantně napsané slovní přestřelky však nutí diváky k smíchu, velké emoce slibují, že určitá naděje na zlepšení ještě existuje. Jen je potřeba drastické změny.

A další...

Sergej Medvědév (Rusko)
KADERNICE (PARIKMÁCHERŠA)
přeložila **Marcela Magdová**
5 m, 2 ž (možnost zdvojení rolí)

Průměrně mladá i průměrně chytrá kadeřnice Irina touží po obyčejném, ale pro ni tak nedosažitelném životě – po rodině a dětech. Zároveň má jeden zlovyk, pořád všechny stříhá. Věří, že s krátkými vlasy jim bude líp. V zapadlém městečku, kde pracuje společně s kolegyní Táňou v jednom kadeřnictví, se věnuje svému váženému zákazníkovi soudci Alexeji Nikolajevičovi stejně jako náhodným výrostkům.

Jednoho dne se seznámí s požárníkem Viktorem. Ten přichází do kadeřnictví, aby uhasil požár, který - jak se ukáže - byl pouze planým poplachem. Irina totiž pálila milostný dopis od svého nápadníka Ženi. Ten sedí momentálně ve vězení za vraždu své ženy a v tajné korespondenci vyznává Irině lásku a slibuje jí krásnou společnou budoucnost a děti. Viktor se do Iriny zamiluje a začne se jí svým staromódním a neohrabaným způsobem dvořit, pozve ji na požár a na pečené brambory ze spáleniště. Najednou se ovšem v kadeřnictví objevuje čerstvě propuštěný Žeňa. A aby toho nebylo málo, i její bývalý manžel, bláznivý konceptuální umělec Nikolaj.

Hra originálním způsobem zpracovává motiv honby za ideální láskou i její paradoxy, představuje romantickou hrdinku okouzlenou zlem. Může být žánrově vnímána jako melodrama i černá komedie, stejně jako pohádka se strašlivým happyendem či moderní podobenství.

Mattias Brunn (Švédsko)
NO TEARS FOR QUEERS
přeložil **Miroslav Pošta**
4 herci (není určeno, kolik mužů a kolik žen)

Dramatizace stejnojmenné reportážní knihy novináře Johana Hiltona. Je dokumentární výpověď o třech vraždách, které spolu přímo nijak souvisejí, jejichž podobnost je však zarážející. Ve všech třech případech – v americkém Laramie, švédském Katrineholmu a Göteborgu – se stal obětí gay. Vrahy byli ve všech případech mladí muži a jejich činy se vyznačovaly mimořádnou brutalitou. Motivem byla ve všech případech „pouze“ nenávist.

Mattias Brunn se stejně jako ve své hře *Po Fredrikovi (...efter Fredrik)* zaměřil na děj a průběh událostí. Líčí jej ústy čtyř herců, kteří ztvárňují oběti, pachatele, jejich přátele, příbuzné a další aktéry. Skládají tak mozaiku jednotlivých událostí, kterou se autor snaží dopátrat, jak k něčemu takovému může dojít v moderní otevřené společnosti. Mezi kamínky v mozaice patří i ukázky běžných homofobních a rasistických vtipů a urážek, které představují latentní násilí.

Hra byla ve Švédsku na repertoáru divadel Regionteater Väst/Riksteatern (2009 turné po Švédsku) a Fenestra (Stockholm Pride 2014). U nás měla premiéru v rámci Prague Pride ve Švandově divadle v srpnu 2015.

„Dramatizace Mattiase Brunna a režie Niny Wester nachází správnou rovnováhu mezi neutrálním odstupem a emocionálním nábojem... Představení je velmi silné, hluboce mě zasáhlo a tleskám mu.“ Birgitta Johansson, Svenska Dagbladet

HRY, JEŽ JE PO DOHODĚ MOŽNO ZÍSKAT JEN ZA TANTIÉMY

Zahraniční tituly, u nichž je možno získat provozovací práva k profesionálnímu uvedení jen za tantiémy (%).

Autor	Titul	Smlouva do:	%
David Adjmi	Marie Antoinetta	14.2.2017	7
Richard Bean	Sám na dva šéfy	30.6.2018	9
Terry Johnson	Absolvent	29.11.2019	8
Neil LaBute	Pravé poledne	7.3.2016	7,7
Neil LaBute	Proč být hezká	20.4.2017	7,7
Tracy Letts	Srpen v zemi indiánů	30.6.2018	7,7
Long/Singer/Winfield	Souborné dílo W. Shakespeara (zkrácená verze)	29.11.2017	7,7
Martin McDonagh	Ujetá ruka ve Spokane	30.6.2016	6,5
Penelope Skinner	Léto na kole	28.1.2018	9

Dílo I. Bergmana

**Rádi připomínáme, že cesta k inscenování Bergmanových děl je po mnoha letech volná!
Autorská práva vám rádi zprostředkujeme!**

Anglicky psaná dramatika

Derek Benfield (Velká Británie)
FUNNY BUSINESS (KRÁLOVSTVÍ ZA POSTEL)
4 m, 2 ž
komedie – fraška

Jedna z posledních frašek oblíbeného herce a dramatika D. Benfielda (1926-2009) zavádí diváky do téhož zapomenutého hotýlku, který se stal již dějištěm jeho úspěšného kusu *Techtle mechtle* (v repertoáru Divadla na Fidlovačce), a jenž opět dočasně spravuje potměšilý „výkonný ředitel“ Ferris.

Toto oblíbené rejdiště nevěrných mileneckých párků si tentokrát zvolí za útočiště Henry a Judy. To, že se v hotýlku objeví nešťastnou náhodou i Judyin manžel Edgar, jaksi patří k žánru, horší jsou však okolnosti: v hotelu se jaksi „zapomněl“ sklerotický pan Johnson, který se měl už dávno vystěhovat, a tak musí Ferris neustále řešit v nových a nových konfiguracích, jak ve zcela plném hotelu ubytovat milence i manžela, pana Johnsona a atraktivní emancipovanou Angelu. Ta je zřejmě očekávanou novinářkou, která má inkognito sbírat materiál pro recenzi hotelu v nedělní příloze. Nebo není? Komu tedy přidělit to nejlepší „líbáňkové apartmá“, aby zamhouřil oči? A proč před Angelou s hrůzou prchá zrovna Edgar? Situační fraška v nejlepší britské tradici měla premiéru v The Mill at Sonning Dinner Theatre v Readingu v červnu 2002.

Stephen Karam (USA)
HUMANS (LIDÉ)
2 m, 4 ž
komediální drama

V mezonetovém bytě newyorského Chinatownu, kam se právě nastěhoval mladý pár Brigid a Richard, se o Dni díkůvzdání nad tradičním krocanem s nimi schází celá Brigidina rodina z New Jersey: rodiče Erik a Deirdre, dementní babička Momo a lesbická právnička Aimee, starší Brigidina sestra. Ač na prestižním Manhattanu, nepatří nově získaný byt právě k nejluxusnějším, spíše naopak: obnažené trubky, příležitostné procházky švábů, neustálé nápory hluku, přičítané převážně čínským sousedům, i připomínky živelných a jiných katastrof (pád „dvojčat“), které jižní Manhattan potkaly v nedávné době. Není jasné, zda tento „startovní“ byt nezůstane pro Brigid a Richarda i „cílovým“.

Ještě horším se postupně začíná jevit situace Brigidiny původní rodiny: Deirdre i Erik jsou zřetelně vysílení péčí o jeho matku, Deirdre má zřetelně na Erika dopad i z jiných důvodů – a Aimee? Ta se právě dozvěděla, že se nestane společnicí ve své firmě, což znamená, že ji musí opustit, její partnerka se s ní definitivně rozešla a ji samotnou čeká nepříjemná břišní operace. Velký rodinný smysl pro humor jen s velikými obtížemi překonává všechny tyto rány. Překoná i tu novou? Erik se během slavnostní večeře neopíjel pivem náhodou: musí rodině přiznat, že po

téměř třiceti letech přišel o svoji práci školního správce, protože se zapletl s jednou z učitelek. A tím ztratil i svůj nárok na penzi.

Text, který by se takto popsaný mohl zdát až groteskně vyostřenou ilustrací statistické tendence zhoršujícího se postavení americké střední třídy, vyniká ovšem jemnou komediálností situací i charakterů. Nadšená newyorská kritika varuje, že lepší hru letos diváci v okolí Broadwaye neuvidí!

Hra měla premiéru v chicagské American Theater Company už 14.11.2014, newyorská premiéra se v nastudování Roundabout Theatre Company v Laura Pels Theater (off-Broadway) konala v říjnu 2015.

Anna Ziegler(ová) (USA)
PHOTOGRAPH 51 (SNÍMEK Č. 51)
5 m, 1 ž

„Watson, Francis Crick a Maurice Wilkins dostali v roce 1962 Nobelovu cenu za medicínu za objasnění molekulární struktury nukleových kyselin. Objev byl učiněn za pomoci Rosalindy Franklinové.“

„Franklinová je nejlépe známa svou prací na difrakčních obrazech DNA, které byly následně použity k správnému určení struktury DNA Watsonem a Crickem. Franklinová však sama zřejmě rozpoznala strukturu DNA, nicméně Watson a Crick ve své slavné práci z roku 1953 její příspěvek zmínili pouze několika slovy. Její zásluhy byly rozpoznány až ke konci 60. let. Po práci na DNA vedla Franklinová také výzkum na poli virologie. Zemřela však v 37 letech na rakovinu vaječníku.“

Dva citáty z české Wikipedie jsou nejlepším úvodem do problematiky, která je základem strhujícího dramatu americké dramatičky Anny Zieglerové (1978). Jeho hrdinkou je právě Rosalind Franklinová (1920-1937) a její – často přehlížená – role při objevu dvoušroubovicové struktury DNA. Její příběh vypráví o tom, jak se tato bystrá, tvrdohlavá a odvážná žena pohybovala na území ovládaném muži – ve vědeckých pracovištích poválečné Anglie. Watson, Crick a zejména její nejbližší spolupracovník Maurice Wilkins jsou jejími protihráči. Hra tak úspěšně balancuje mezi napínavou a morálně složitou kapitolou z historie vědy a lidským příběhem, kladoucím otázky po směru a smyslu života.

Hru poprvé inscenoval soubor Active Cultures Theatre v Mount Ranier ve státě Maryland v roce 2008. Značného ohlasu pak dosáhla při uvedení v Seattle Repertory Theatre v roce 2013.

5. září 2015 proběhla s obrovským úspěchem britská premiéra v Noël Coward Theatre v Londýně s **Nicol Kidmanovou** v hlavní roli.

David Grimm (USA)
TALES FROM RED VIENNA (POVÍDKY Z RUDÉ VÍDNĚ)
3 m, 3 ž

Hra je inspirována osudy rakouských válečných vdov. Život ve Vídni se rozpadem monarchie radikálně změnil, k moci se dostali socialisté a představa všeobecné rovnosti, na kterou ale společnosti ještě zdaleka nebyla zralá. Hlavní hrdinka Helena Altmanová ztratila ve válce manžela, zůstala jí po něm jen prázdná hrobka, císařovo posmrtné vyznamenání za statečnost a nečekaná chudoba, které se neumí postavit, protože jako šlechtična nikdy neměla žádnou práci. Je ale mladá a pohledná. V první scéně, která se odehraje téměř beze slov, vidíme Helenu a neznámého muže, který vstoupí, na ták položí patřičný obnos a následuje rychlý sex.

Helena zdaleka není jediná, která našla stejné východisko z nouze, ale daří se jí udržet vše v tajnosti. V předstírané snaze seznámit Helenu s perspektivním partnerem (zatímco se o něj sama zajímá), představí jí přítelkyně Mutzi maďarského levicového novináře Bélu Hoyoka, v němž Helena pozná svého bývalého zákazníka z úvodní scény. Ukáže se, že Béla je Helenou okouzlen už od jejich prvního setkání, ovšem až náhoda je svedla dohromady. Helena nakonec překoná podezřívavost a rozhodne se odložit smutek, k rozčarování a vzteku své přítelkyně. Oficiálním návratem do života má být romantický piknik u manželovy hrobky. Ten ovšem

překazí příjezd Mutzi a domněle mrtvého manžela, který po dva roky žil pod jménem padlého vojáka v cizině. Místo hrdiny přichází zlomený muž a dezertér, místo milovaného manžela zrádce, který nechal svou ženu na holičkách. Helena je sice v šoku, ale rozhodne se dát přednost své manželské povinnosti. Aby zázračné zmrtvýchvstání nebylo prozrazeno, chystá se za pomoci Mutziina manžela, diplomata, utéct do Holandska. Před odjezdem ji ale navštíví Béla, Helena se dá strhnout vášní a manžel odhalí jejich poměr. Dojde ke konfrontaci obou mužů, Altman Bélu udeří, Helenu manželovo chování silně popudí. Béla odchází a Altman Heleně navrhuje odpuštění a nový začátek. Po napjaté situaci sám odchází na vlak, Helena zůstává sama, snaží se otevřít zablokované okno, tragický konec se dá vytušit.

Grimm vykreslil Vídeň 20. let živými barvami. Přelom epochy vystihl v mnoha detailech a logicky je spojil. Pokrokový novinář je fascinován ženou šlechtického původu (tituly byly zrušeny), baví se operetou, která se už nenosí, květnatě se vyjadřuje a srší bonmoty jako lev. Altman před svou hanbou utíká do ciziny, ačkoli už není, kdo by ho trestal, utíká jen před vlastní představou. Obyvatelstvo se dělí na přímé účastníky bojů a ty, kteří nemají právo nikoho z těch druhých soudit, protože nevědí, o čem mluví (Altman a Béla, který strávil válku v archivu), nová válka už se pomalu, ale jistě dere na povrch (zelinářův syn Rudy dostane nabito, protože je žid a kvůli takovým Rakousko prohrálo), jedni oslavují svobodu, druzí staré časy.

Newyorský Manhattan Theatre Club uvedl světovou premiéru hry v únoru 2014.

Edward Taylor (USA)

NO DINNER FOR SINNERS (HŘÍŠNÍCI NEDOSTANOU VEČEŘI)

2 m, 4 ž

komedie - fraška

Jim Watt je mladý, pohledný, mile sebeironický egoista. Pracuje u prestižní makléřské firmy a rozhodně by si svou pozici rád udržel. Proto když se jeho hyperkonzervativní americký šéf Bill McGregor rozhodne poctit ho svou návštěvou u „rodinného krbu“, hodlá udělat ten nejlepší dojem. Ví, že jeden francouzský kolega dostal padáka, protože žil s přítelkyní, aniž by se vzali. Je to i Jimův problém, takže u snídaně požádá svou přítelkyni Helen, aby mu hrála manželku. Helen se urazí, protože už dlouho marně čeká na nabídku sňatku, a „opustí ho“. Jim obtelefonuje všechny své známosti, ale žádná na něj nemá tak vřelé vzpomínky, aby mu chtěla pomoci.

Jedinou možností zůstává Jimova uklízečka Edna, která se k němu nehodí věkem, a nemá vzhled ani vzdělání na to, aby někdo na pět minut uvěřil, že patří k sobě. Nakonec by to ale ani nemuselo dopadnout tak špatně (např. Edniny historky o kriminálních živlech v rodině), protože Edniny selské rozumy se osvědčí jako výtečné vodítko pro spekulace na burze a firma během večera vydělá statisíce.

Jenže Helen se vrátí, najednou tu jsou dvě paní Wattové a začne ta pravá zábava, protože Bill nesmí vidět Helen, která je navíc pouze ve spodním prádle schovaná za pohovkou. Jim Helen nakonec představí jako uklízečku, zatímco Billova žena věří, že Edna je pomatená sousedka, které se Jim s Helen ujali. Nakonec přijde ještě manželka č. 3, Terri, Jimova kolegyně z práce a všechno praskne. McGregor je pohoršen a uražen a chce okamžitě odjet a Jimovi slibuje vyhazovat. Terri mu ovšem oživí paměť, protože vloni byla na praxi v Americe a noc po vánočním večírku strávila s Billem a má na to důkazy. Kompromitovaný Bill výměnou za mlčení odvolá všechny sankce a naopak všem slíbí povýšení. Konečně můžou všichni v klidu a pohodě zasednout ke stolu.

Philip Ridley (Velká Británie)

RADIANT VERMIN (ZÁŘÍCÍ SPODINA)

1 m, 2 ž

bláznivá komedie

Satirické pohádkové podobenství v jednom vypráví o mladém páru, který dostane až neuvěřitelně lákavou nabídku, jak vybědnout z bytové krize. A o tom, jak daleko jsou oba

ochotni zajít ve svém úsilí zabezpečit krásný domov svému očekávanému dítěti. Ollie a Jill podepíší smlouvu na jejímž základě získají dům opuštěný během finanční krize k renovaci svépomocí. Takových domů je v okolí mnoho. Ten jejich by prý po opravě pomohl pozvednout celou lokalitu. Než se ale může šikovný Ollie dát do práce, oba zjistí, že okolí domu je rovněž oblíbeným tábořištěm bezdomovců... Ollie s Jillem prezentují divákům svůj šokující příběh – v jeho morbiditě se však zrcadlí i méně nápadná absurdita mnoha dalších rysů současného života.

Premiéra 10.3.2015 v londýnském Soho Theatre se setkala s nadšeným kritickým ohlasem.

Michele Riml(ová) (Kanada)

SOUVENIRS (SUVENÝRY)

1 m, 1 ž

Autorka i u nás populární komedie *Sex pro pokročilé* je v Kanadě známa také svými hrami s problematikou –náctiletých hrdinů. Souvenýry jsou pro českého diváka zajímavé i tím, že jednou ze dvou postav hry je český emigrant. Padesátník Gustav Vesely žije osaměle ve své chatě na pozemku u jezera v lůně kanadské přírody. Už léta zde buduje penzion, který má být zřejmě ztělesněním jeho amerického (zde tedy spíše kanadského) snu. Nečekaně ho zde překvapí návštěva jeho sedmnáctileté dcery Magdy, která vyrůstá v péči matky. Gustav se zatím živí výrobou malých suvenýrových figurek zálesáků.

Když ráno odjede do města, aby se pokusil o prodloužení splatnosti úvěru na zbudování penzionu, pochopíme, že pravým důvodem Magdiny návštěvy je hotovost, kterou otec doma má. Kromě toho, že si z ní část přivlastní, dívka se lehce přiopije otcovým alkoholem a „znárodní“ i zásobičku marihuany, kterou objeví v lednici. Než stačí odjet s půjčeným autem, vrátí se Gustav, který v bance nepochodil a o to větší ranou je pro něho objev dívčiny krádeže. Zabaví jí klíčky od auta (Magda navíc stejně nemá ještě řidičák) a začne postupně pronikat do jejího pubertálního světa. Bolesti, které ho přitom přepadnou, postaví také Magdu před krutou skutečnost: její otec umírá na rakovinu. V jejich „hodinách pravdy“ hrají značnou roli i vzpomínky na Gustavovu starou vlast, vyrůstání v totalitním režimu, rodinná traumata a další důvody jeho emigrace. Rozpory mezi první a druhou přistěhovaleckou generací líčí Rimlová (sama je dcerou rakouského otce) s pochopením i citovou naléhavostí.

Premiéru měla hra v divadle Prairie Theatre Exchange ve Winnipegu 15. října 2009.

Ken Ludwig (USA)

A COMEDY OF TENORS (KOMEDIE PLNÁ TENORŮ)

3 m, 3 ž

fraška

Tenor se vrací! Čtyři z hrdinů celosvětové proslulé frašky Kena Ludwiga *Lend Me a Tenor* (č. *Tenor na roztrhání*) jsou také aktéry jejího volného pokračování. V luxusním hotelovém apartmánu poblíž pařížského fotbalového stadionu se scházejí ti, kdo se mají stát hvězdami mamutího koncertu, který se zde má v roce 1936 konat. Je tu Saunders, operní impresárió z Clevelendu, jeho zeť a asistent Max, pro něž má být koncert pěveckým debutem, hlavní hvězda, temperamentní tenor Tito a jeho atraktivní manželka Maria.

Třetím tenorem má být Skandinávec Jussi Bjorling, ten však angažmá neočekávané zruší, a tak Saunders povolá mladého, ale již úspěšného Carla, který je ovšem objektem Titovy profesionální řevnivosti. A to ještě Tito netuší, že Carlo se tajně schází s jeho dcerou Mimi. Než to však stihne pochopit, omylem začne za Carlovu milenkou považovat vlastní ženu a žádá o rozvod. Uražená Maria souhlasí, a tak Tito ve své zběsilé žárlivosti svoji účast na koncertu rovněž zruší.

Jako zázrakem se na scéně objeví Titův dvojník, hotelový sluha Beppo, obdařený stejně zvučným tenorem, a jako správný Ital i příslušnou technikou. Koncert je tedy zachráněn! Je tu ovšem ještě jedna komplikace: na koncert přijede i Titova někdejší múza, ruská diva Tatiana.

A tak, když se vše v této klasické hotelové frašce správně urovná, namísto koncertu tří tenorů,

může Saunders ohlásit koncert tenorů čtyř – a jednoho sopránů.
Světová premiéra se konala 5. září 2015 v Cleveland Play House.

Nick Jones (USA)

**IMPORTANT HATS OF THE TWENTIETH CENTURY
(VÝZNAMNÉ KLOBOUKY 20. STOLETÍ)**

19 m, 4 ž, 1 dítě, kompars (možnost zdvojování rolí)
crazy komedie

Sam Greevy je miláčkem dobře oblékaných žen New Yorku 30. let, dokud světu nepředstaví své odvážné kreace jeho rival, návrhář Sam Roms. Mikina, tepláky, skejťácké kalhoty: oblečení, se kterým přichází, působí jako by z jiné dimenze – a možná taky z jiné dimenze je. Jak se Greevy snaží vyrovnat s prudce se měnícími trendy, v Albany kolem roku 1998 se paralelně odvíjí jiné drama: mladistvý hašišák začne postrádat nejrůznější součásti oblečení a z jeho skříňe podniká neustále výpady záhadný muž v klobouku, který mu je krade. Bláznivá komedie paroduje mnohé žánry včetně sci-fi, okouzluje fantazií a baví lehce absurdními dialogy v nejlepší anglosaské tradici.

Aljašský rodák Nick Jones (1978) začínal jako loutkář a hudebník. Spolupracuje jako autor a herec s řadou newyorských, dublinských a edinburghských scén, uplatňuje se i jako scénárista televizních seriálů.

Světová premiéra hry proběhla v Manhattan Theater Club 23. listopadu 2015.

Joanna Murray-Smith(ová) (Austrálie)

SWITZERLAND (ŠVÝCARSKO)

1 m, 1 ž

Komorní hra známé australské dramatičky je poctou žánru psychologického thrilleru a jeho první dámě, Patricii Highsmithové. Ta je také jeho hlavní postavou. Opevněna svým sarkasmem a branou svého švýcarského domu, hodlá se Patricia ukrýt se svou nemocí před světem i naléháním svého vydavatele, který po ní žádá, aby splnila svůj závazek a napsala ještě jeden příběh. Přesto se mladému redaktorovi Edwardu Ridgewayovi podaří tímto krunýřem proniknout a chopit se možnosti přesvědčit ji, aby ještě jednou vzkřísila svého nejslavnějšího hrdinu, charismatického podvodníka a vraha Toma Ripleyho. Edwardovi se postupně daří také odlupovat slupky Patriciina cynismu, dostat se ke kořenům její fascinace amorálním hrdinou, kterou tak sugestivně přenášela na své čtenáře... Mezi starou ženou a mladíkem „nejasné sexuální orientace“ se vytváří napětí téměř erotické a srozumění až láskyplné. Nebo si to pro umírající ženu přišel sám ďábel v podobě jejího výtvaru, jejího literárního syna, okouzlujícího Toma Ripleyho?

Hra měla premiéru 3.11.2014 ve slavném Sydney Theatre Company, a to v koprodukcí s losangeleským Geffen Theater.

Annie Baker(ová) (USA)

JOHN

1 m, 3 ž

Nejnovější opus autorky křehkých her o lidských vztazích (česky již např. *Proměny v zrcadle a Biják*) přivádí na jeviště mladý pár, pokoušející se překonat vážnou krizi, a dvě starší dámy. Mertis je majitelkou penzionu, ve kterém se Elias a Jenny krátce po Dni díkůvzdání ubytovali, když chtěli prozkoumat Gettysburg a jeho okolí – dějiště slavné bitvy občanské války. K tajemnému domu, který byl kdysi polním lazaretem, jako by patřila i Mertidina přítelkyně Genevieve, slepá žena, jež před časem překonala atak šílenství... Osudy obou žen, jak je Elias a Jenny (Elias je původem Žid, Jenny Asiatka) poznávají z jejich vyprávění v podzimem ztemnělém a hudbou prostoupeném domě, tvoří bezděčný kontrast k jejich rozhodování o budoucnosti jejich vztahu. To probíhá skrytě pod jejich pokusy o sblížení na jedné straně a

zjitřenými reakcemi na doteky v místech starých ran.

Světovou premiéru „realistické, ale oduševnělé“ (The New Yorker) hry nastudovala newyorská Signature Theater Company a uvedla ve svém divadle 11.8.2015.

Austin Pendleton (USA)

ORSON'S SHADOW (ORSONŮV STÍN)

4 m, 2 ž

hořká komedie

Píše se rok 1960. Na scéně londýnského Royal Court Theatre se setkávají velikáni světového divadla a filmu, aby inscenací Ioneskova *Nosorožce* zahájili provoz (zatím jinak neexistujícího) Britského národního divadla. Orson Welles, jenž v té době sváděl donkichotský boj s tehdejšími filmovými bossy o realizaci svých léta připravovaných projektů, souhlasil s nápadem proslulého divadelního kritika Kennetha Tynana, že bude v této hře režírovat Laurence Oliviera a Joan Plowrightovou. Olivier zároveň řeší případný rozvod se svou legendární divadelní a filmovou partnerkou Vivien Leighovou. Konflikt všech těchto vyhraněných uměleckých osobností, boj jejich eg o moc nad výsledným divadelním tvarem (s úžasem sledovaný mladým irským jevištním technikem Seanem) i s vlastní přecitlivělou ješitností, odhaluje, v čem se tito umělci fatálně liší, ale i to, v čem jsou si navzdory všemu blízcí.

Austin Pendleton, uznávaný americký divadelní, filmový a televizní herec, se nechal inspirovat skutečnými událostmi a napsal vtipnou a zároveň vážnou komedii z divadelního zákulisí o tom, co to obnáší být géniem – jak pro génie samy, tak jejich okolí.

Obávaný kritik New York Times, Charles Isherwood, ocenil Pendletonův divadelní kus: „*Mr. Pendleton skládá svou všehočtu osobních a profesionálních příběhů s překvapivou lehkostí, občas k tomu záměrně bourá čtvrtou stěnu, aby navzájem provázal jednotlivé motivy.*”

Hra měla premiéru v lednu 2000 v chicagském Steppenwolf Theater, v březnu 2005 byla uvedena na off-Broadwayi (v Barrow Street Theater). V červenci 2015 ji londýnský Southwark Theatre uvedl při příležitosti stého výročí narození Orsona Wellese.

Duncan Macmillan (Velká Británie)

PEOPLE, PLACES AND THINGS (LIDÉ, MÍSTA A VĚCI)

5 m, 5 ž

drama

Strhující, suverénně napsané drama nové hvězdy britské dramatiky (např. *Plíce*) se dívá na problém drogové závislosti prizmatem velmi osobního příběhu herečky Emmy/Sarah. Třicátnice, jež se pacientkou léčebny pro drogově závislé stane teprve pod hrozbou ztráty milované herecké profese, je tvrdým oříškem pro lékaře i terapeuty. Zdá se, že pro její upadnutí do těžké závislosti nebyl vlastně vážný důvod. Ona sama se, ač se úplné detoxikaci po kratším odporu podrobí, zprvu tvrdě odmítá zúčastnit skupinové terapie. Teprve dramatické střety se spolupacienty, kteří se nalézají v různých stádiích léčby, ji přinutí k alespoň formální spolupráci, ale brzy se stanou také popudem ke spektakulárnímu relapsu a odchodu z léčebny.

Její návrat o několik měsíců později je už výsledkem mnohem hlubší osobní krize a snahy zachránit si život. I pod vlivem někdejšího spolupacienta a nyní terapeuta Marka (náhodou jmenovce jejího mrtvého bratříčka) a systematického úsilí terapeutky (která jí neustále připomíná vlastní matku - hraje jí také táž herečka) se Emma/Sarah otevře. Úspěch terapie však není definitivní. Po odchodu z léčebny se musí pacienti držet železného pravidla: vyvarovat se kontaktu s lidmi, místy a věcmi, které v nich potřebu drogy vyvolávají. Jsou těmi lidmi Emmi rodiče a místem její domov? Doma hrdinku skutečně čeká studená sprcha. Emmiina matka má dobré důvody nebrat její obrácení tak docela vážně a připraví Emmě poslední tvrdou zkoušku.

Značné množství rolí zvládne díky zdvojení deset herců, větších příležitostí je ve hře zhruba pět.

Hra měla premiéru 25. srpna 2015 v Národním divadle v Londýně na scéně Dorfmanova divadla. O jejím úspěchu svědčí i to, že v březnu 2016 bude tato inscenace přenesena do West

Endu na scénu Wyndham's Theatre.

Ron Hutchinson (Velká Británie)

FLYING INTO DAYLIGHT (LET DO DENNÍHO SVĚTLA)

1 m, 1 ž

Text s taneční tematikou je příběhem mladé ženy, která překoná rakovinu a poté propadne tangu. Victoria opouští svou dobře zavedenou existenci zaměstnankyně aukčního domu, rozloučí se se svým snoubencem Larrym a vydá se, jako tisíce lidí před ní, do Buenos Aires. Stane se žačkou v jedné ze soukromých škol tanga. Jeho síla, filozofie, ale i ten, kdo Victorii do světa tanga zasvěcuje, její učitel Marco, zásadně změní hrdinčin postoj k životu. Victoria se rozhodne zůstat v Argentině s Markem – jak se ovšem ukáže k jeho velkému zděšení. Život v chudobě, byť s tangem, není životním cílem bývalého továrního dělníka, a tak se Victoria stane jednou z řady jeho odmítnutých milenek. Nápor drsné reality přiměje Victorii k návratu do Londýna. Jenže skutečný návrat už není možný, Victoria se příliš změnila. Nakonec pálí mosty a nasedá do letadla s cílem Buenos Aires. Skutečně porozumět tangu může jen ten, jehož srdce bylo zlomeno. Hra byla inspirována autobiografickou prózou Victorie Fischerové.

Všechny role v tomto poetickém tanečním dramatu hrají dva pohybově mimořádně disponovaní herci – za příslušného hudebního doprovodu na bandoneon.

Světová premiéra se konala 27.11.2014 v Live Theatre v Newcastle-upon-Tyne.

Ann Washburn(ová) (USA)

10 OUT OF 12 (DESET Z DVANÁCTI)

5 m, 2 ž

Publikum bere v potaz pouze herce a režiséra, ale je zde ještě spousta dalších důležitých lidí (osvětlovači, kostymérka, technici), kteří přebývají někde v útrokách divadla, a slyšíme pouze jejich hlasy. Zkoušení se pomalu a obtížně sune dopředu, jednou nefunguje světlo, pak herečka udělá scénu kvůli kostýmu, režisérovi místy nerozumí nikdo, možná ani on sám sobě, nedaří se najít ten správný zvuk, který by dokreslil dění na scéně...

Zaslechneme rozhovory z kabiny techniků (o jídle, o osobním trenérovi, o tom, jak se jeden z techniků pořezal, ale chce zkoušku dotáhnout do konce), hádky a vzpomínky herců na vzory, které určily jejich kariéru. Vlastní hru, na které se pracuje, uvidíme jen ve zlomcích, hlavní je ten podivný svět, který kolem nové inscenace vzniká. Vše vrcholí roztančenou scénou a společným zpěvem, velkolepou chválou divadelního bláznovství.

Ann Washburnová si zapisovala zajímavé a zábavné hlášky z divadelních zkoušek skoro deset let. Výsledkem je divadelní text, který poprvé uvedla newyorská off-off-broadwayská scéna Soho Rep v červnu 2015.

Německy psaná dramatika

Roland Schimmelpfennig (Německo)
WINTERSONNENWENDE (ZIMNÍ SLUNOVRAT)

3 m, 2 ž

Je 23. prosince. Albertovi přijíždí na návštěvu tchyně, manželka nechává uvítání na něm, neboť vztahy mezi oběma ženami nejsou jednoduché. Ostatně vztah mezi oběma manžely také nejsou ideální. A jak se ukáže, celkové vztahy mezi protagonisty jsou ještě složitější – to když u dveří zazvoní Rudolf, letmý známý tchyně. Následující hodiny tak Albert, vědec zabývající se holocaustem, může zvládnout pouze za pomoci vína a prášků proti bolesti. Zvláště poté, co se ukáže, že uhlazený a distingovaný Rudolf přiletěl z Paraguaye, kde našlo po válce útočiště mnoho nacistů...

Hra vznikla na zakázku Královského činoherního divadla ve Stockholmu, kde měla světovou premiéru 25. ledna 2015. V Německu ji poprvé uvedlo divadlo Deutsches Theater Berlin 23.10.2015.

Elfriede Jelinek(ová) (Rakousko)

WUT (ZLOST)

variabilní obsazení

Stejně jako ve své předchozí hře na aktuální téma běženců *Die Schutzbefohlenen* (Prosebníci, 2014) vychází autorka z antického mýtu. Tentokrát o bohyni Heře, která nechá hrdinu Hérakla oslepit zlostí, takže v návalu vzteku pozabíjí svou rodinu. Dnes se bohové jmenují jinak, i bůh mladíků, kteří spáchali atentáty v Paříži. Slepá zlost zůstala a je tím efektivnější, čím modernější jsou zbraně.

Ve svém zlostném textu, který patří k jejím nejtemnějším, se autorka zabývá politickými událostmi dneška na pozadí dějin. Zlost je v textu vyjadřuje vícehlasně (jak už je u autorky zvykem, chórem) a v měnící se perspektivě formou islamistických teroristů (a jejich nenávisti k židům), formou zlostných německých občanů, individuálního narcistního urážení či brutálních bojů o rozdělení zeměkoule. Zlost se vyskytuje jako motor, který už po staletí žene lidi vpřed – většinou do děsných a zničujících konfliktů.

Jasně a obratně zobrazuje Elfriede Jelineková svou bezradnost, zaraženost a neschopnost slova k těmto zločinům a vrací se přitom zas a znovu k rozporu mezi náboženským zákazem zobrazování a spoustou obrazů na internetu, kde lze vidět atentáty, uřezané hlavy a další zrudnosti téměř v přímém přenosu.

Jde o malý epos, který začíná v dávných časech a pokouší se popsat nepopsatelné a vybavit si to, co je nesrozumitelné.

Premiéra proběhne v Müncher Kammerspiele v dubnu 2016.

Stefan Vögel (Rakousko)

BELLA DONNA (RULÍK ZLOMOCNÝ)

4 m, 2 ž

detektivní komedie

Začátek roku znamená nový vztah! Prominentní autorka kuchařek Carmen proti mužům sice nic nemá, nicméně s každým partnerem vydrží jen dva roky. A další novou obětí si hledá přesně v intervalu dvou let právě na Silvestra. Po speciálním mixu bylinek na erotické radovánky se po dvou letech dočkají bella donny, rulíku zlomocného, a ten je ráčí poslat na věčnost. Tentokrát je na řadě Bernie. Ovšem nečekaná návštěva dcery se svým budoucím manželem a dokonce i s budoucím tchánem překazí Carmen plány a zcela ji zničí zajatý časový harmonogram. „Mrtvý“ Bernie se má stále čile k světu a nový milenec Martin, který je u ní poprvé, vyvolává řadu

otazníků. Bude další obětí, nebo se věci vyvinou úplně jinak?

Veselá silvestrovská detektivka, při níž nebouchají jenom zátky šampusu – muži leží v kómatu na zemi a ženy jásají - skvělá ústřední role vražedkyně!

FREUNDSCHAFTSSPIEL (PŘÁTELÁK)

3 m, 2 ž
komedie

Fotbal a početí dítěte - to jsou nejčastější témata, kterým se postavy věnují. Děj se odehrává v domech dvou párů a začíná chystáním na grilování. Leon, Bernd a Robbi jsou již léta nejlepší kamarádi a zanícení fotbaloví fanoušci, samozřejmě různých klubů, takže není nouze o debaty a hádky. Leon a Romi se již delší dobu snaží o potomka a Romi nechce Leona ztratit tím, že si najde mladší milenku. Proto dvojnásobná máma Babs své kamarádce Romi poradí, aby si sama pomohla umělým početím s vhodným dárcem spermatu – Leon nikdy nepřijde na to, že dítě není jeho. Chce to jenom najít muže, který má dobré geny a kterého Romi trochu zná... Ovšem Romi si vybere Bernda, manžela Babs, což vystaví kamarádství obou párů těžké zkoušce. „*Pokud jsi skutečně náš kamarád, udělej nám dítě.*“ Romi chce jenom oplodnit, ale pro Bernda je to příležitost, jak se jí vyznat z dlouho potlačované lásky.

O tři měsíce později: Romi čeká s Berndem holčičku, ale šťastným otcem má být Leon. Jenže ten má milenku, je to přítelkyně Robbiho... A navíc si nechal udělat test a zjistil, že je opravdu neplodný. Jak se tedy vysvětlí Romino těhotenství? Každý na každého ví nějaké tajemství, které nutně směřuje k prozrazení a překvapivému rozuzlení.

Esther Vilar(ová) (Německo)

LÄCHELN DES BARAKUDA (ÚSMĚV BARAKUDY)

1 m, 1 ž, videozáznam (jinak 2 m, 2 ž)

Státní bankrot, ničení životního prostředí, nefunkční sociální systém – to vše jsou výzvy, které musí překonat kandidát na prezidenta USA, podporovaný svou manželkou.

V hotelovém pokoji se rozvíjí brilantní slovní duel mezi nadějným kandidátem na prezidenta Frankem Marvinem a jeho ženou Deborah, prominentní advokátkou. Frankova vážnost klesne poté, co se provalí jeho dlouholetý román s blondýnou Scarlett. Mohla by pomoci mediálně viditelná omluva uraženého manželce, avšak ta je hluboce raněná. Deborah přesto nabízí řešení, za jakých podmínek jejich vztah a Frankovu prestiž v očích voličů zachránit – protože není na post prezidenta oficiálně možná kandidatura ženy, požaduje Deborah polovinu moci, aby mohla reformovat vzdělání a zdravotnictví a aby dosadila do vysokých funkcí ženy. Plán vyjde a díky pracně vzkříšené lásce a důvěře zkouší Frank a Deborah společnými silami udělat svět lepším. Inspirací hry se stali Hillary Rodhamová a Bill Clinton v roce 1993. Dnes nabývá hra na aktuálnosti díky spekulacím o možné kandidatuře Hilary Clintonové na post první prezidentky USA v roce 2016. Uzářil již čas na „nejmocnější ženu světa“? Šlo by o vítězství feminismu nebo už konečně rozumu?

Politicky aktuální, dynamická, zábavná konverzačka se skvělou příležitostí pro dvojici herců, temperamentní a vášnivá hra o moci, lásce a sexu měla premiéru ve vídeňském Theater in der Josefstadt v roce 2002, v Německu byla uvedena v berlínském Schlosspark Theater v únoru 2015.

Rebekka Kricheldorf(ová) (Německo)

IN DER FREMDE (V CIZINĚ)

2 m, 2 ž (hrají celkem 15 postav)

Bar kdesi v cizině. Lidé přicházejí a odcházejí, barmani a barmanky zůstávají. A všichni odešli ze své vlasti, protože se domnívají, že jen v cizině najdou, co hledají – nespoutaný sex. Hank zneužívá chlapce a dělá si starosti, že na něj rodiče pošlou tajnou službu. Ovdovělá hraběnka, která si po mnoha letech frustrujícího sexu (jen za tmy) vybere v katalogu milence, musí to být

dva za noc. A Maja, ta chce jenom jednoho, Ricarda, ale je k dispozici všem ostatním, protože Ricardo má jiný objekt touhy.

Do této idyly nabídky a poptávky vtrhnou Franzi a Clemens, oba na cestě po světě. Ona je na útěku před násilnickou masochistickou skupinou, on, o dvacet let starší profesor, s prvním svým románem na harddisku. Oba dostanou životní lekci.

Hra si bere s nadsázkou na mušku různé pokusy, jak v cizině uspokojit svoje exoticko-erotické touhy. Ukazuje neostrou hranici mezi flirtem a sexuálním turismem, mezi city a kšeftem.

Zábavná hra s 15 rolemi pro 4 herce měla premiéru v Deutsches Theater Göttingen v listopadu 2015.

Ferdinand Schmalz (Rakousko)

DOSENFLEISCH (MASO V PLECHOVCE)

2 m, 2 ž

Nastupující dramatik uplatňuje ve svých textech hru s jazykem a rytmem. Opakování, rytmické smyčky, hudebnost hrubých promluv, výzva pro inscenátory – to vše je pro jeho hry charakteristické.

Do této neobvyklé formy je zapracován absurdní příběh čtyř postav – pojišťovák Rolf čeká na odpočívadle u dálnice na další oběť autonehody, jeho koníčkem focení, sbírání a třídění fotek obětí. Podezřívavě ho pozoruje prodavačka Beate – že by jí byl na stopě a ona tak musela neočekávaně zasáhnout? Koneckonců by měl člověk sám na svém těle okusit, co takový úraz obnáší... Filmová star Jayne již bouračku na vlastní kůži zažila a pomohlo jí to ke slávě. Spojí se proto s Beatou a společně s ní začne sabotovat plynulost provozu na dálnici. Další postavou je řidič kamiónu, který se nezadržitelně blíží k odpočívadlu... A když Rolf otevře lednici a mezi plechovkami limonád spatří mrtvolu, je již na útěk pozdě...

Postavy z odpočívadla jako by v mnohém vypadly z filmů Q. Tarantina, jsou to fetišisté bouraček a absurdně filozofují, jejich promluvy jsou plny břitkého humoru.

Novátorský text s dynamicky a černohumorně se rozvíjejícím příběhem zaujal i kritiku a byl inscenován v Berlíně v rámci **Autorentheatertage** (vybrán spolu s dvěma dalšími texty z 207 zaslaných textů) v červnu 2015.

Klaus Heilmann (Německo)

DER MANN, DER NICHT SEHEN WILL (TEN, CO NECHCE VIDĚT)

4 m, 1 ž

absurdní komedie

Děj této absurdní konverzačky se odehrává v psychiatrické léčebně, kde se skupina lékařů (psycholožka, psychiatr, úřední lékař, oční lékař) postupně snaží přijít na kloub postižení známého fotografa. Ten již odmítá vidět a nosí neustále černé brýle. Toto odpírání zraku prezentuje i veřejně, když např. uspořádá výstavu zcela černých fotografií nebo když propaguje úplný zákaz obrazů. Skupina lékařů se snaží zjistit příčiny a zda se jedná o organickou či psychickou poruchu.

V sedmi obrazech tak probíhá sedm rozhovorů s mužem či bez něho, z různých hledisek a východisek, čímž ovšem nedochází k osvětlení problému, nýbrž ještě k většímu znejistění. Muž tvrdí, že už prostě nechce vidět, kdežto odborníci se snaží analyzovat tento stav a podsouvají fotografovi i sobě navzájem různé interpretace, proč tomu tak je...

Autor píše rozhlasové a divadelní hry, romány, scénáře, v současnosti především pro děti. Jako profesor pobýval na mnoha světových univerzitách, především v USA, vyšla mu také celá řada knih na lékařsko technologická a společenská témata, zajímají ho především jazykové bariéry a potíže s dorozuměním v dnešní postindustriální společnosti.

A další...

Erik Gedeon, Klas Abrahamsson (Švédsko)

INGVAR! (ŠVÉDSKÝ ZÁZRAK)

6 m, 3 ž

muzikál / hudební nábytková sága

„Hudební nábytková sága“, již zkomponovali společně skladatel a režisér Erik Gedeon (Schauspiel Hannover, Thalia Theater Hamburg) a dramatik Klas Abrahamsson, mapuje v muzikálovém tempu životní pouť zakladatele obchodního domu IKEA, Ingvara Kamprada. Od prvních krůčků, kdy pracoval jako chudý prodavač zápalek, až k údajně stále skromnému vládcí globálního nábytkářského impéria. Skvěle prokomponovaná hra se zpěvy je jedinečným sekurálním oratoriem o „vykupiteli zla“ a vynálezci přívětivého kapitalismu – pokud tedy něco takového existuje. Gedeon dokazuje, že je „*opravdový divadelník se širokým záběrem – jeho Ingvar! je mnohvrstevnatá a jízlivá fraška se zpěvy na téma kapitalismus... inteligentní, pozoruhodné dílo.*“ (NDR)

Originální, ostrá a vtipná hudební sága byla uvedena v červnu 2009 v Deutsches Schauspielhaus Hamburg v režii E. Gedeona.

K dispozici i německá verze.

Chanoch Levin (Izrael)

WINTER WEDDING (SVATBA V ZIMĚ)

9 m, 5 ž, kompars

Bláznivá, absurdní hra založená na jednoduché zápletce. Matka Lačka Bubička si na smrtelné posteli přeje, aby se jí na pohřbu sešla celá rodina (což je sestřenice s manželem a dcerou). Nešťastnou náhodou ale zemře v předvečer svatby – dcera Velvezia má být provdána za Popočenka. Oba rodičovské páry absolutně trvají na tom, že svatba se uskuteční, když přijde Laček oznámit smrt své matky, odmítnou mu otevřít a zprávu ignorují. Dokonce před ním (a jeho informací) prchají na pláž, a postupně až do Himaláje. Hra se vyznačuje typickým levinovským humorem – vysmívá se rodinným maloměšťáckým stereotypům, povrchnosti, pokrytectví; vystavuje své hrdiny absurdním situacím, v nichž se chovají směšně a z nichž nedokážou nikdy vyjít se ctí.

Levin mísí vysoké s nízkým, tragické s komickým, sentimentální s patetickým: tímto způsobem vytváří charakteristický svět „malých“ lidí, v nichž se snadno pozná každý divák.

Jonas Karlsson (Švédsko)

MELLANRUM (MEZIPROSTOR)

2 m, 1 ž

aktovka

Jednoaktová hra se odehrává v hotelovém pokoji v Londýně. On a Ona jsou vyrušeni klepáním na dveře, které odstartuje lehce absurdní dialog plný asociací. Hlavní aktéři nejprve vedou diskusi na téma, kdo by za těmi dveřmi mohl být, zda-li hotelová služba či snad policie, a pak postupně přejdou na závažnější témata: láska, vztah, sex, věrnost, přátelství, násilí a smrt.

Jejich rozhovor se točí v kruhu, ze kterého vycházejí nové podněty a myšlenky, aby se opět vrátily k několika stále se opakujícím tématům, ale tentokrát více do hloubky či z trochu jiného úhlu pohledu. Dalo by se říci, že se jedná o jakýsi refrén, který je pokaždé zpracován trochu jinak.

V poslední části hry se pár odváží otevřít dveře a do jejich hotelového pokoje vejde mladík, který se zachová jako postava z hrdinčina vyprávění. On a Ona jsou zmateni, zda-li se jedná o postavu z vyprávění či kdo to může být. Ukáže se, že onen mladík poslouchal za dveřmi. Chce

pomoci. Umí prý najít zlo a za služby lze platit kartou. On a Ona se začnou dohadovat. Ona chce jeho služby využít, On nikoliv. Poprvé se najednou osloví jmény a my se dovídáme, že on je Erik a ona Lena. Mladík se nabídne, že Lenu uškrtí, aby jí pomohl se zbavit tlaku na hrudi. Hra končí mladíkovým odchodem skrze obraz na stěně. Před svým odchodem vede monolog na téma svědomí a boží přítomnosti v každém z nás a obere pár o peněženky, platební karty a věci, které mu přišly pod ruku.

NATTPROMENAD (NOČNÍ PROCHÁZKA)

1 m, 1 ž
aktovka

Ona se v noci probudí, protože se jí zdá zlý sen. Zdálo se jí, že ji chce opustit. Ji a děti. A když se probudí On, stojí v předsíni s taškou v ruce a chce odejít někam do noci. Tvrdí, že jde poslat dopis do redakce, že se jen potřebuje projít, že nemůže spát.

Ona je přesvědčená, že jí lže. Každá jeho odpověď ji utvrzuje v její pravdě. Že ji opouští. Ji a děti. Nakonec jí dá za pravdu, potvrdí její domněnky. Přizná se k nevěře na večírku před rokem. Jmenovala se Emma. Nebo to bylo minul týden. Spal s ní, nebo ne? Vždyť ji vlastně nezná. On nezná žádnou Emmu. Všechno je lež. On lže. Neustále lže. A ona se trápí.

Pak se On přizná, že ji sledoval minulý týden ve městě. Že žárlil na to, jak je jiným člověkem, když není s ním. Ona mu na oplátku dozná, že se na minulé konferenci seznámila s mužem, se kterým je jí dobře. Nespí s ním, protože je vdaná. Ale scházejí se, protože se ním cítí volná a on si jí váží. Umí krásně vyprávět, chodí s ní do galerie, nakupovat...On ji však viděl minulý týden, sledoval ji...byla přece sama, jen koukala na svět jinýma očima...

Takže co teď? On musí jít. Ona chápe. On odchází, aby se prošel okolo bloku, aby poslal dopis do redakce...

Maria Blom(ová) (Švédsko)

REBARBORA (RABARBERS)

3 m, 2 ž
komedie

Je pátek večer, léto, venku je nádherné počasí. V luxusním bytě v nejvyšším pětadvacátém patře stockholmského moderního věžáku výstižně nazvaného Věž (Tornet) se sejde pětice lidí. Tři z nich se přišli na prohlídku bytu, který je na prodej, a dva zbývající jsou falešný makléř a zámečnice.

Pak se ale stane něco, co by se stát nemělo. Rozbije se výtah a z posledního patra se nelze jinak dostat. Pětice je uvězněná v prázdném bytě, kde kromě svazku rebarbory a hi-fi věže s karaoke není nic jiného. Postavy se začnou postupně představovat a my pochopíme, proč chodí v pátek večer na prohlídky cizích bytů, na které nemají peníze. Všechny postavy jsou svým způsobem opuštěné, i když to tak na první pohled nevypadá, neboť vedou úspěšný život nebo vykonávají povolání, jež jim ostatní závidí, či mají spoustu přátel, s nimiž nepřetržitě telefonují, nebo našli odvahu být sami sebou.

Komedie nabízí spoustu momentů k zasmání, ale i k zamyšlení. Co je vlastně opravdové a co jen pozlátko? O co nám všem jde? Co je směšné a co už je zlé? Jak vnímáme sebe a své okolí? Umíme ještě v dnešní době komunikovat? Umíme si naslouchat?

Postavy Gunnar - falešný makléř, Paula - zámečnice, Sam - oblíbený mladý muž s tisícem přátel, Janka - letuška, kterou trápí samota a větry, a Zeth - úspěšný televizní kuchař a donchuan: ti všichni zažijí noc, na kterou nezapomenou a která navždy změní způsob jejich myšlení.

Premiéra hry proběhla v říjnu 1998.

LISTY Z AURA - PONTU
4/2015

© Aura - Pont s.r.o., Praha 2015
Redakčně připravil Michal Kotrouš.

Spolupracovali:

Alena Bjačková, Petra Johansson, Marta Ljubková, Petra Marková, Anna Pýchová, Jitka
Sloupová, Karolína Stehlíková, Michal Zahálka.